

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420010091
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4420010091.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. K., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno b/, písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/, písmeno e/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. K. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 02.04.2020 sp. zn. 2T/10/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 17.06.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku sa zrušuje napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému A. K., narodenému XX.XX.XXXX v H. T., trvale bytom C. číslo XXX/X, S., t.č. ÚVV a ÚVTOS Nitra od 25.09.2019,

u k l a d á

podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a nezistiť priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Trestného zákona, za použitia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona trest prepadnutia veci - 1 ks digitálnej váhy nezistenej značky striebornej farby, ktorá vec sa nachádza v úschove na Odbore kriminálnej polície KR PZ v Nitre a je zaevidovaná v knihe zaistených vecí pod číslom 5/2020.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného A. K. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno b/, písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/, písmeno e/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného času, asi od roku 2016 si bez povolenia Ministerstva zdravotníctva SR od dosiaľ nezistenej osoby, na nezistenom mieste v Českej republike, kupoval sušené rastliny roku Cannabis (konopa), túto následne doviezol do Slovenskej republiky, do miesta svojho bydliska v Nových Zámkoch, do bytu na E. ulici číslo XXX/X, kde ju delil na jednotlivé dávky a predával na rôznych miestach v okrese H. T. ďalším, najmenej piatim osobám, a to P. L., N. K., U. T., Z. E. a Z. O. za sumu 10,00 € za 1 dávku, pričom dňa 25.09.2019 počas domovej prehliadky v byte číslo XX, nachádzajúcom sa v Nových Zámkoch na E. ulici číslo 3, na 2. poschodí, bolo zaistených 6 kusov igelitových sáčkov, 2 kusy drvičiek s obsahom sušených rastlín rodu Cannabis (konopa) s celkovou hmotnosťou 940,383 g, čo zodpovedá najmenej 3918 obvykle jednorazovým dávkam drogy v hodnote najmenej 4.231,70 €, 2 ks škatuliek s obsahom konopnej živice s celkovou hmotnosťou 6,662 g, čo zodpovedá najmenej 140 obvykle jednorazovým dávkam drogy v hodnote 199,86 €, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) a živica z rastlín rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do 1. skupiny omamných látok,

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, zistiť poľahčujúce okolnosti, uvedené v § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Tr. zák., nezistiť priťažujúcu okolnosť, uvedenú v § 37 Tr. zák., následne postupom § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného zaradil podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona obžalovanému uložil trest prepadnutia veci a to jeden kus digitálnej váhy nezistenej značky striebornej farby, ktorá vec sa nachádza v úschove na Odbore kriminálnej polície KR - PZ v Nitre a je zaevidovaná v knihe zaistených vecí pod č. 5/2020.

Súd prvého stupňa zároveň ukladal obžalovanému podľa § 73 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obligatórne uložil obžalovanému podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a § 78 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad na dobu 3 rokov.

Uvedený rozsudok, v zákonnej lehote odvolaním napadol obžalovaný.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom svojich obhajcov, sa obžalovaný domáhal zrušenia napadnutého rozsudku súdu I. stupňa podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku vo výroku o uloženom treste a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku uloženia trestu odvolacím súdom podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, a za použitia aj § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Súd I. stupňa pri ukladaní trestu v jeho prípade prihliadal na tri poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, teda že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, ktorá skutočnosť vyplýva zo súdneho spisu. Uviedol, že tak vysoko prevažovali poľahčujúce okolnosti, nakoľko priťažujúce okolnosti zistené neboli. V jeho prípade súd I. stupňa síce aplikoval ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona, teda mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá je pri ustanovení § 172 odsek 2 Trestného zákona v rozpätí 10 - 15 rokov, pretože uloženie trestu v zákonom stanovenej trestnej sadzbe by bolo neprímerane prísne. Avšak aj trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne je pre neho trestom neprímerane prísny.

Poukázal na svoj doterajší bezúhonný život, na skutočnosť, že je mladou osobou, ktorá má život pred sebou a na to, že do situácie, za ktorú bol odsúdený sa dostal nielen vlastnou vinou. Čo sa týka výšky uloženého trestu tento považoval za neprímerane prísny, pretože k spáchaniu trestného činu sa priznal už v prípravnom konaní, svoj čin úprimne oľutoval, čím prejavil kritický vzťah k spáchanému trestnej činnosti. Ďalej uviedol, že spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a aktívne napomáhal pri objasnení trestnej činnosti. Opakovane uvádzal, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, doposiaľ nebol súdne trestaný a skutok spáchal vo veku blízkom veku mladistvým. Túto poľahčujúcu okolnosť, teda že skutok spáchal vo veku blízkom mladistvým mu súd I. stupňa nepriznal. Poukázal aj na skutočnosť, že Odboru kriminálnej polície KR PZ Nitra poskytol informácie, týkajúce sa rozsiahlej drogovej trestnej činnosti medzinárodného charakteru, páchaného aj mimo územia Slovenskej republiky.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, prítomná obhajkyňa poukázala na písomné dôvody odvolania, ktoré žiadnym spôsobom nechcela zmeniť ani doplniť a žiadala im v plnom rozsahu vyhovieť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí opätovne uviedol, že veľmi ľutuje spáchanie trestnej činnosti, pretože tým ublížil celej rodine a uvedomil si, že celé jeho konanie nebolo správne. Chcel pomôcť rodičom, avšak nakoniec sa stal ich najväčšou starosťou. Uvedomil si celú svoju chybu.

Poukázal aj na to, že naďalej spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní a pomáha pri odhaľovaní závažnej trestnej činnosti tak, ako to už uviedol. Žiadal, aby bolo prihliadnuté na ďalšie poľahčujúce okolnosti, na ktorých prihliadnutie sa domáhal už pred súdom I. stupňa.

Záverom žiadal, aby bolo rozhodnuté o finančnej čiastke 6.000,- Eur, ktoré boli zaistené a ktoré patria jeho rodičom. Čo sa týka uvedenej finančnej hotovosti, boli to peniaze jeho rodičov, ktoré mu šetrili a ktoré mu požičali na kúpu bytu.

Zástupkyňa krajského prokurátora, na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, uviedla, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za zákonný a správny a to aj vo výroku o uloženom treste. Súd I. stupňa v prípade obžalovaného prihliadol na všetky okolnosti a s týmito sa aj správne vo svojom rozhodnutí vysporiadal. Za správny považovala nielen druh ale aj výmeru trestu a trest, ukladaný obžalovanému za použitia § 39 Trestného zákona, považovala za primeraný a to s poukazom nielen na osobu páchatel'a, ale aj charakter trestnej činnosti. Navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal prokurátor) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku a zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, obžalovaný urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 2 písmeno b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, uvedeného v podanej obžalobe a vzhľadom na jeho súhlasné vyjadrenie na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. a na vyjadrenie prokurátora a obhajcu, súd I. stupňa vyhlásenie obžalovaného prijal a dokazovanie na hlavnom pojednávaní vykonával len v rozsahu potrebnom na ukladanie trestu.

Vzhľadom na podané odvolanie obžalovaného len čo do výšky uloženého trestu aj odvolací súd preskúmaval napadnutý rozsudok súdu I. stupňa len vo výroku o uloženom treste.

Súd I. stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému správne vychádzal z kritérií, uvedených v § 34 Trestného zákona a správne tak prihliadal na tri poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona. V prípade obžalovaného ani odvolací súd nezistil žiadnu z príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona. Obžalovaný žiadal, aby v jeho prípade bolo prihliadnuté aj na dve ďalšie poľahčujúce okolnosti a to na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno d/ Trestného zákona, teda že spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých a na poľahčujúcu okolnosť, uvedenú v § 36 písmeno o/ Trestného zákona, že prispel k odhaleniu alebo usvedčeniu organizovanej skupiny, zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny. Obžalovaný už pred súdom I. stupňa žiadal, aby bolo prihliadané na tieto poľahčujúce okolnosti. Súd I. stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku veľmi precízne vysporiadal s tým, z akých dôvodov nebolo možné v prípade obžalovaného na tieto poľahčujúce okolnosti prihliadnuť. Aj odvolací súd sa plne stotožnil s názorom súdu I. stupňa, a preto len poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, týkajúceho sa neprihliadnutia na ďalšie dve poľahčujúce okolnosti.

Keďže v prípade obžalovaného boli zistené len poľahčujúce okolnosti, zákonom stanovenú trestnú sadzbu pri obzvlášť závažnom zločine nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona bolo potrebné upraviť v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona a teda znížiť hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Takto by bol obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace. Súd I. stupňa v prípade obžalovaného správne pristúpil k použitiu zmierňovacieho ustanovenia, uvedeného v § 39 odsek 1 Trestného zákona, pretože mal za to, že vzhľadom na pomery obžalovaného by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre neho neprimerane prísne, a že na zabezpečenie ochranných spoločností je postačujúci aj trest odňatia slobody kratšieho trvania. S týmto názorom sa stotožnil aj odvolací súd. Súd I. stupňa podrobne

rozobral jednotlivé skutočnosti, na základe ktorých pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu v prípade obžalovaného. Ukladal tak trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Takto uložený trest, vzhľadom na osobu obžalovaného, ako aj na súhrn všetkých poľahčujúcich okolností, na ktoré bolo možné v prípade obžalovaného prihliadnuť a vzhľadom na jeho spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní pri objasňovaní závažnejšej trestnej činnosti, aj keď v prípade obžalovaného neboli splnené podmienky na priznanie poľahčujúcej okolnosti, uvedenej v § 36 písmeno o/ Trestného zákona, považoval odvolací súd na neprimerane prísny. Za primeraný považoval trest kratšieho trvania a to vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov z dôvodu, že obžalovanému bol súdom I. stupňa uložený obligatórne ochranný dohľad a to na samej hornej hranici, teda v trvaní 3 rokov, ktorý je spôsobilý po výkone trestu odňatia slobody dovŕšiť nápravu obžalovaného.

Aj odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu I. stupňa, že v prípade obžalovaného je postačujúce jeho zaradenie na výkon trestu odňatia slobody v zmysle § 48 odsek 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, hoci obligatórne mal byť na výkon uloženého trestu zaradený podľa § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Čo sa týka trestu prepadnutia veci, tento považoval odvolací súd za uložený zákonne a správne a preto tento druh trestu odvolací súd len prevzal z výrokovej časti týkajúcej sa ukladaného trestu obžalovanému súdom I. stupňa.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí opakovane žiadal o vrátenie finančnej čiastky 6.000,- Eur, ktorá podľa jeho tvrdenia mala patriť rodičom. Už súd I. stupňa sa zaoberal danou skutočnosťou a v odôvodnení napadnutého rozsudku. Poukázal na to, že finančnú čiastku, zaistenú pri domovej prehliadke v sume 6.000,- Eur, nemal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by mala patriť rodičom obžalovaného a rovnako ani to, že by tieto finančné prostriedky nemohli byť získané obžalovaným trestnou činnosťou. Súd I. stupňa preto správne nerozhodol o treste prepadnutia veci, týkajúcej sa hore uvedenej finančnej čiastky, s čím sa stotožnil aj odvolací súd a ako na správne závery poukazuje na dôvody, uvádzané súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku a teda aj na skutočnosť, že o finančných prostriedkoch zaistených pri domovej prehliadke bude možné rozhodnúť po právoplatnom rozhodnutí v merite veci.

Keďže výrok o uloženom ochrannom protitoxikomanickom liečení ambulantnou formou a výrok o uloženom ochrannom dohľade obžalovanému neboli napádané odvolaním, tieto zostali v platnosti, tak ako ich uložil súd I. stupňa v napadnutom rozsudku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.